

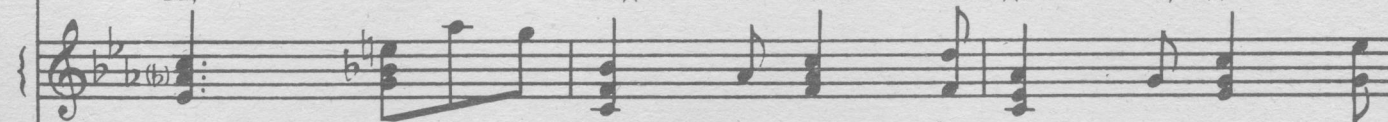
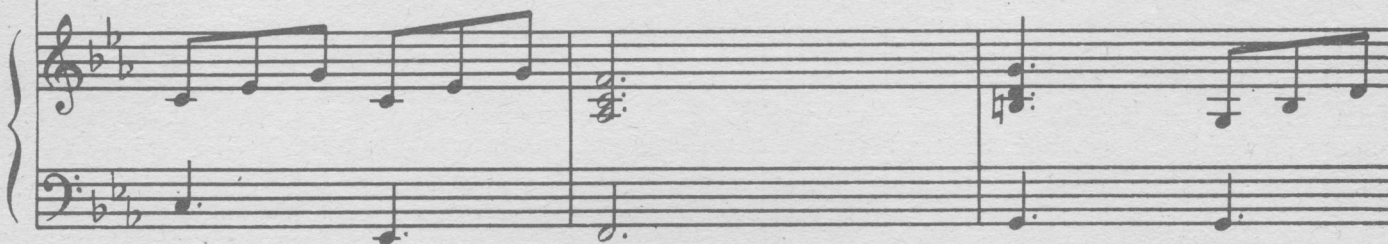
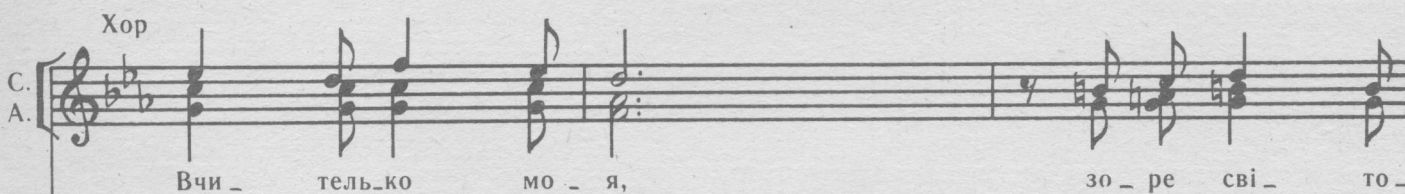
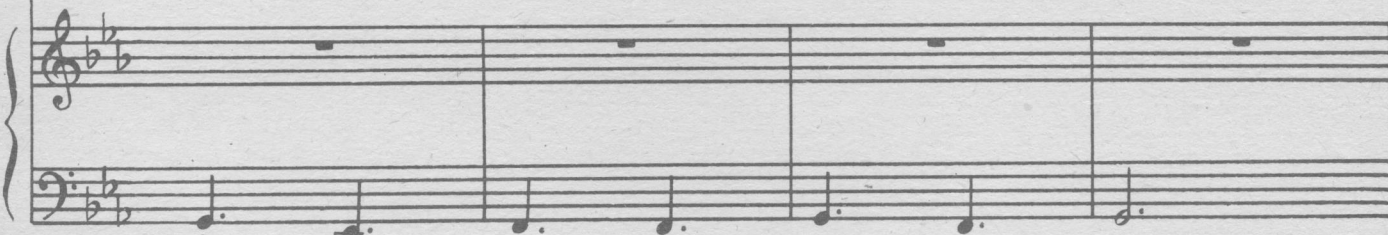
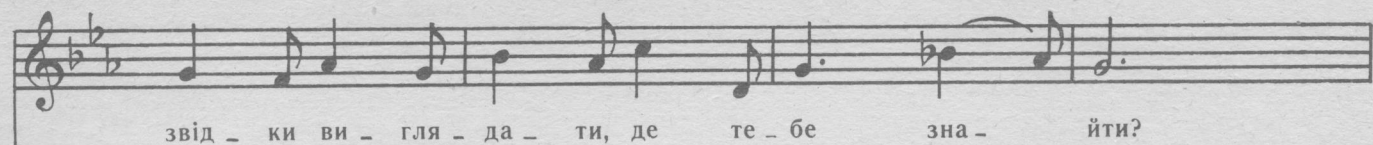
mf

Со_ неч_ко вста_є, і шу_мить тра_ва,

p

ба_ чу стеж_ку, де про_хо_диш ти, рід_на ти,

вчи_ тель_ко мо_я, зо_ре сві_то_ва,

- бе зна - йти?

Сонечко встає, і шумить трава,
Бачу стежку, де проходиш ти, рідна ти,
Вчителько моя, зоре світова,
Звідки виглядати, де тебе знайти?

На столі лежать зошити малі,
Дітвора щебече золота, золота,
І летять, летять в небі журавлі,
Дзвоник ніби кличе молоді літа.

Скільки піросло й полетіло нас
На шляхи землі в ясну блакить, у блакить,

А що в тебе знов та доріжка в клас,
Під вікном у школі явір той шумить.

Двох твоїх синів узяли fronti,
Воювали, не лічили ран, тяжких ран,
В партизанську ніч посивіла ти,
Як в морози сиві непожатий лан.

Знов приходить юнь і шумить трава,
Пізнаю тебе я при вогні в наші дні,
Вчителько моя, зоре світова,
На Вкраїні милій, в рідній стороні.

ОЙ СИВАЯ ЗОЗУЛЕНЬКА

Українська народна пісня

Moderato (Помірно)

Обробка М. Леонтовича

Ой си - ва - я зо - зу - лень - ка всень - кі са - ди об - лі - та - ла,
всень - кі са - ди об - лі - та - ла,